

по една на Илия Георговъ и нему, Лепавцову, а когато той прочелъ подарения му екземпляръ, далъ го Тома Георгиеву.

Распитанъ отъ ново, да ли не знае нѣщо по-вече за писмото, което му оставилъ Тюфекчиевъ и което той по съвѣта на Георгова изгорилъ, Лепавцовъ добавилъ слѣдующитѣ подробности, които се потвърждаватъ и отъ показанията на свидѣтельтъ Здравкова: Това било на 7 Ноемврий 90 г., когато Наумъ Тюфекчиевъ му оставилъ единъ пакетъ съ книжна обвивка и му казалъ, че имало въ него писма, които той трѣбвало да пустне въ пощенската кутия щомъ се убие Г. Стамболовъ. Нея вечеръ се срѣщналъ и съ Илия Георговъ и му съобщилъ за пликътъ. Последния казалъ, че знаелъ за тия писма и тѣхното съдържание и му посвѣтвалъ да ги изгори, за да не се преловятъ отъ полицията; а въ случай, че убийството се сполучи, лѣсно било да се напишатъ други. Като считалъ, че прѣдполагаемото убийство е въ надвечерието си, още по-вече, че Тюфекчиевъ, като носилъ пакетътъ, идѣлъ по Войнишката улица, гдѣто се намира Бирхалето съ скрититѣ въ него убийци, а слѣдователно, билъ увѣренъ, че и писмата сж тамъ написани, Лепавцовъ се исплашилъ и, за да маскира своето участие въ заговорътъ, затворилъ дюгеньтъ си 3/4 часа по-рано отъ колкото обикновенно, за да не се окаже тамъ въ случай, че убийството стане въ това врѣме. На другия день отворилъ пакетътъ, въ когото имало три писма: едното, запечатано и облѣпено съ 5 ст. пощенска марка, носило адресъ: „До Негово Царско Височество Фердинандъ I-ий Князь на България,“ а другитѣ двѣ биле турени въ отворенъ единъ бланковъ пликъ отъ Дирекцията на общитѣ сгради *). Въ писмото до Господаря се говорило да остави страната, ако не иска да испита участието на министра си, а така сжщо — да не се прѣслѣдватъ убийцитѣ, въ случай че се изловятъ. Отъ другитѣ двѣ, едното било адресувано до Министерския Съвѣтъ, а другото носило адресъ само: „Господине!“ Лепавцовъ прѣдполагалъ, че и тѣ сж имали съдържание въ сжщата смисълъ, та не ги прочелъ. Всичкитѣ три биле писани отъ името на нѣкакъвъ си Централенъ Българскій Революционенъ Коммитетъ и, вмѣсто подписъ, фигуриралъ печатъ, на когото надписа той не помни добръ, но знае че е имало думата „Коммитетъ“ и въ срѣдата

*) Наумъ Тюфекчиевъ е билъ чиновникъ въ тая Дирекция.